

efter Arkitekt Martin Borchs Overslag koste 418 000 Kr., og den vilde nødvendig-gøre, at Møntens Virksomhed maatte indstilles i 6—7 Maaneder, og dermed den Indtægtskilde, som Udmøntningen er for Staten, standse samtidig med, at Mangelen paa Skillement blev endnu mere akut. Alt dette forekommer mig at være fyldest-gørende Grunde til at søge at føre dette Forslag igennem. Forslaget skyldes oprindelig ikke mig, men blev forelagt af min ærede Forgænger, det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes), og de samme Grunde, som ledede ham til at forelægge det, har ledet mig til at fastholde det.

Man har rettet visse Anker imod Planen for Bygningen. Særlig er der rettet stærke Angreb paa det af Møntguardein Heise. Jeg maa sige med Hensyn til Planen til denne Bygning, at den er meget grundigt overvejet, grundigere end de fleste andre Statsbyggeforetagender. Den nuværende Møntmester, der gennem mange Aar har været Møntfuldmægtig, og som er en fuldt ud kompetent Mand paa sit Omraade, har foretaget forskellige Rejser i Udlandet for at undersøge Møntbygninger i fremmede Lande og har grundigt udnyttet de Erfaringer, han dær har indvundet. Skønt jeg ikke tør paatage mig noget selvstændigt teknisk Skøn derover, kan jeg dog sige, at den foreslaaede Møntbygning ganske sikkert er indrettet i Overensstemmelse med de bedste og nyeste Forbilleder omkring i Landene. Jeg skal ikke komme ind paa Møntguardein Heises Kritik, men kun derom sige, at Hr. Heise jo ikke er egentlig Tekniker med Hensyn til Møntfabrikation. Hans Hverv som Møntguardein er et ganske andet. Man kan ikke sidestille ham som teknisk Autoritet med Hensyn til Spørgsmaalet om den rette Indretning af en Møntbygning med den nuværende Møntmester.

Jeg skal anbefale dette Lovforslag, der, som sagt, allerede een Gang før er vedtaget i dette høje Ting, til nu at modtages med Vel-villie, undergaa en hurtig Behandling og endelig vedtages her i Tinget.

Jørgen Berthelsen: Forslag til Lov om Opførelse af en Møntbygning blev fremsat her i Landstinget den 11. Februar 1920 af den daværende Finansminister, det ærede

18de landstingsvalgte Medlem (Brandes). Lovforslaget lød den Gang paa 450 000 Kr. til Opførelse af en Bygning samt indtil 680 000 Kr. til Anskaffelse af Maskiner. Lovforslaget var til første Behandling her i Tinget den 18. Februar 1920. Finansministeren sagde, at Overslaget var beregnet saaledes, at det passede efter Forholdene den 1. Januar 1920. Der blev nemlig rettet det Spørgsmaal til den daværende Finansminister, om man i det hele taget kunde stole paa, at det foreliggende Overslag ikke var saaledes, at man skulde regne med alt for store Overskridelser, idet vi jo ved adskillige Lejligheder har haft Lovforslag fremme, der har været udarbejdede paa et saadant Tidspunkt, at Priserne paa Grund af Konjunkturerne havde været Genstand for uhyre Stigninger, saaledes at de foreliggende Overslag ikke nær svarede til de Priser, vi senere fik. Paa den nævnte Forespørgsel svarede Ministeren, som sagt, at man kunde regne med, at Overslaget svarede til Prisforholdet den 1. Januar 1920. — Sagen blev henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Dette Udvalg afgav Betænkning den 17. Marts. Et Flertal paa 12 Medlemmer indstillede Lovforslaget til Vedtagelse, kun med en Ændring af en Fejlpøstering og med en Henvisning til Ministerens Udtalelse om Overslaget samt med en Henstilling til Ministeren om at nedsætte et Udvalg paa 5 Medlemmer, hvoraft mindst 2 skulde være praktiske, dygtige og bygningskyndige Folk, til at bistaa Arkitekten. Saaledes vedtoges Lovforslaget her i Tinget uden Afstemning ved anden Behandling den 19. Marts 1920 og ved tredie Behandling samme Dag med 37 Stemmer mod 11. — Lovforslaget blev af den nuværende højtærede Finansminister fremsat i Folketinget den 11. November 1920 enslydende med det af Landstinget ved tredie Behandling den 19. Marts 1920 vedtagne Forslag. Folketinget henviste Lovforslaget til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer. Dette Udvalg har i sin Betænkning anført, at Lovforslaget i Udvalget har været Genstand for en meget grundig Behandling. Efter Oplysninger dels fra de Forhandlinger, der erførte i selve Folketingssalen, og dels gennem det, som er anført her i Tinget, og det, der fremgaar af Bilagene til Betænkningen, har Udvalget stillet en Række Spørgsmaal til Finansministeren, bl. a. om, hvad det vilde koste at